

Ajalooürikutes kirjapandu lubab Tapal nüüd siis piskest juubelit pidada. Intervjuu andis Tapa Linna RSN Täitevkomitee esimees Malle Iila.

«1926. aastal sai Tapa linna õigused. Volikogu valimised toimusid detsembris. Täpsema ülevaate ajaloost võivad tapalased saada näitusel. Selle korraldaja on tootmiskoondise «Vasar» automatiseerimise ja mehhaniseerimise osakonna juhataja asetäitja Harri Allandi. Mees, kes mitu aastat innukalt faktilist pildimaterjali kogunud. Näitus peaks andma linna ajaloolise ülevaate elualade kaupa. Omal ajal oli Tapal näiteks väga palju koole, küll era-, küll riiklike. Üks rubriik räägib meil sündinud-kasvanud-töötanud tuntud inimestest. Maalikunstnik Ado Vabbe, kirjanik Ellen Niit, maailmameister laskmises Matti Jõgi jt. Kõikide nimetamine läheks pikale. Noorematest teatakse kindlasti Priit Pärna.

Endise raudteetöölise ja põlise tapalase A. Ruili koostada on see osa väljapanekust, mis räägib kunagi heal järjel olnud jalgpallist ning laulukooridest. Näituse materjali on küllaltki palju, oleme kokkupanijatele juba ette tänulikud.

Lisaks linna ajaloole esitavad oma väljapanekuid ka meie filatelistid ning EAMS Tapa osakonna liikmed. Viimati nimetatute näitused on meil juba aastaid populaarsed olnud.»

Juubeliürituste loetelu sai ühtekokku aga pikem.

«Hommiikul alustame mälestusmiitinguga revolutsionaäride A. Lillaka ja R. Kääri haual. Keskväljakul on puhkpiliorkestri kontsert. Esinevad linna taidlejad. Loodame, et kõikide üritustega kokku saavad tapalased tunde, mis pidupäevale sobilik. Oktoobri algusse jätsime juubelile pühendatud asutuste, ettevõtete, koolide teatejooksu.

Iga pidu saab kord otsa. Milline on Tapa linna elu argisem pool?

«Muresid jagub, alustame kas või väljanägemisest. Enne pidustusi tahtsime linna üle värvida. Jõudu ja vahendeid jäi napiks. Nüüd leidsime küll õnneks mehe, kes nõus remondi-ehitusbrigaadi juhatama hakkama. Linna serva eraldasime neile oma asjaajamiste alustuseks ühe maja, mille ümber piisavalt ruumi tootmisbaasi rajamiseks. Nagu igal pool mujal, on meilgi üks probleeme elamuehitus. Minu vastuvõtul käiakse peamiselt korteriküsimustega. Üks elamu viisaastakus — seda on vähe. Viimane valmis 1982. aastal. Oleks vaja oma ehitusorganisatsiooni, nagu Tapa MEK kunagi oli.

Veel enam teeb peavalu vesi. Esimene horisont on täiesti reostunud. Puhtamat peaksime osaliselt hakkama saama pärast uue puurkaevu-pumbajaama valmimist. Selle ehitamine ja veetrasside rajamine praegu käivad. Lahendatakse lõunapoolse individuaallemute rajooni veevarustamise küsimus ning uus pumbajaam tagab linnale ka veereservi. Seni see puudub. Tõid teeb Rakvere MEK, Tapa asutused-ettevõtted leidsid võimaluse omalt poolt tööjõudu anda. Siin tahaksin eriti tänada TK «Vasara» tsehhi.

Tulevastest ehitustest võib nimetada 60-korterilist elumaja, mis peaks valmima 1988. aastal. Esialgsete plaanide kohaselt tuleb paigaldada konteiner-katlamaja, mille käikuandmine võimaldab alustada kino ehitamist. «Tänu» veeprobleemile on vähenenud meie individuaallemuehitus. Praegu, mil asutustelgi võimalik omal jõul koopereerumise korras väikemaju ehitada, pakumegi korterimurede lahendamiseks välja selle tee. Uue veetrassi ääres veel krunte leidub.

Mainimata ei saa muidugi jätta raudteesõlme laiendamist. Oleme eeskätt raudteelaste linn. Sealne rekonstrueerimine tähendab väga suuri töid. Seoses sellega plaanivad raudteelased kahe 60-korterilise elumaja ja lasteaia ehitamist. Ja siis see tüliõun — raudteeülesõidukoht. Nüüd võib öelda, et lahendus tuleb. Projektides valmis isegi kaks varianti: nii viadukt kui ka tunnel. Oleme ise viimase poolt, ehkki ehitus läheks tunduvalt kallimaks. Momendil. Aeg tooks selle raha kindlasti tagasi.»

Pidupäevajutus küll kohatu küsimus, kuid ikkagi. Räägime viimasel ajal väikelinnade sotsiaal-kultuurilisest mahajäämusest.

«Tõsine jutt, mis kohapeal ehk veelgi tõsisem paistab. Kõik algab vahest siingi ehitusest. Rõhutan veel kord oma ehitusorganisatsiooni vajalikkust. Meil veetakse hommikuti pool linna mujale tööle. Majandid ümberringi, head palgad taga. Samas võiks osa meestest siinsamas kas või ehitada, remontida. Meie kino tarvis, mis pidi valmima juba sel aastal, Rakvere MEK-il võimsusi pole jagunud. Muidugi ei jõua nad rajoonis kõikkjale.

Raudteelaste klubis käib väga hoogsalt ringide töö. Ohututi maja sõna otseses mõttes elab. Igal nädalal kontsert, teatrid käivad etendusi andmas, väga head suhted on meil Filharmooniaga. Koos käivad noorte- ja pereklubid. Maja ise vajaks tõsist remonti. Valdaja asukoht on aga Riias. Nii kaugelt asju ajada on väga raske, ikka tulevad lähemal tähtsamad objektid, tööd vahele. Oma alluvusse pole me kultuurikeskust aga kahjuks saanud.

Tapal asuvad ettevõtted on enamjaolt suurte koondiste tsehhid, mille keskused samuti kaugemal. Sõna «ääremaa» oleks palju pakutud, kuid tapalased vahel siiski kasutavad seda. Just sellepärast tahaks, et tänased juubeliüritused pidulikud oleksid ja kenasti vastu võetaks. Et säiliks oma linna tunne, tahtmine siin elada, oma ümbrust ja eluolu paremaks seada.»